

Wtorek, 27 września 2011 r.

77. stwierdza, że przyszłe finansowanie w zakresie badań naukowych powinno koncentrować się na małych i średnich projektach; uważa, że realizacja małych i średnich projektów jest łatwiejsza i tańsza dla placówek akademickich i MŚP; i że mogą one również zwiększyć dotychczas niezadowalający stopień skuteczności w realizacji wniosków;

78. uważa, że jeśli niektóre potrzeby społeczne nie są zaspokajane przez nasze obecne modele innowacji, można wykorzystać nowe publiczne systemy licencjonowania i nagrody motywacyjne w zakresie innowacji, aby skoncentrować badania na tych obszarach i zapewnić skuteczność wydatków publicznych; zwraca się do Komisji o możliwie najszybsze wdrożenie inicjatywy pilotażowej przyznającej nagrody motywacyjne w sektorze medycznym;

79. apeluje o zapewnienie spójności całemu łańcuchowi badań naukowych, rozwoju i innowacji poprzez wdrożenie zasad dotyczących przejrzystości oraz wyraźną koordynację działań różnych dyrekcji generalnych Komisji zajmujących się finansowaniem badań i innowacji;

80. w stosownych przypadkach wzywa do intensyfikacji współpracy międzynarodowej ze strategicznymi partnerami Unii Europejskiej, w tym z krajami o prężnych gospodarkach, takimi jak kraje BRIC, na zasadzie wzajemności, celem lepszego sprostania globalnym wyzwaniom; przypomina, że uproszczenie procedur i znaczące skrócenie czasu zatwierdzania wniosków zachęci do uczestnictwa badaczy z państw trzecich; podkreśla konieczność tworzenia silniejszego potencjału naukowego w państwach sąsiadujących w oparciu o lepszą koordynację wspólnych ram strategicznych z instrumentami europejskiej polityki sąsiedztwa; jest przekonany, że efektywne wzmocnienie rozwijania zdolności oraz ustanawianie sprawiedliwych i kompleksowych partnerstw z krajami rozwijającymi się jest kluczowym elementem procesu zwiększania ich zrównoważonego rozwoju;

81. uważa, że nie należy podejmować współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie badań o potencjalnie podwójnym zastosowaniu, jeśli państwo takie nie przestrzega praw człowieka, rezolucji ONZ i prawa międzynarodowego;

*

* *

82. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

System szkół europejskich

P7_TA(2011)0402

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie systemu szkół europejskich (2011/2036(INI))

(2013/C 56 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego pt. „System szkół europejskich w 2009 r.” (COM(2010)0595),
- uwzględniając Konwencję określającą statut szkół europejskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 8 września 2005 r. w sprawie opcji rozwoju systemu szkół europejskich ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 17.8.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 193E z 17.8.2006, s. 333.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, która weszła w życie w dniu 3 maja 2008 r. i została ratyfikowana przez Unię Europejską w dniu 23 grudnia 2010 r., a w szczególności jej art. 24 ⁽²⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne sekretarza generalnego szkół europejskich przedstawione Zarządowi na posiedzeniu w dniach 12, 13 i 14 kwietnia 2011 r. w Brukseli ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Prawnej (A7-0293/2011),
- A. mając na uwadze, że w art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej podkreślono, że Unia przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych, jak również ich różnorodność kulturową i językową,
- B. mając na uwadze, że preambuła Konwencji określającej Statut Szkół Europejskich z 1994 r. stwierdza, że system szkół europejskich jest systemem *sui generis* i stanowi formę współpracy między państwami członkowskimi oraz między nimi a Wspólnotami Europejskimi, przy pełnym uznaniu odpowiedzialności państw członkowskich za treść nauczania i organizację krajowych systemów edukacyjnych oraz za ich różnorodność kulturową i językową,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 1 Konwencji określającej statut szkół europejskich inne dzieci mogą uczęszczać do tych szkół w ramach limitów określonych przez Zarząd, który zgodnie z pkt II.7 rozdziału XII zbioru decyzji Zarządu może przydzielić status I kategorii „pracownikom wszelkich organizacji Wspólnoty powołanych na mocy aktu prawnego instytucji Wspólnoty oraz pracownikom zatrudnionym w innych organizacjach zatwierdzonych przez Zarząd Szkół”,
- D. mając na uwadze, że szkoły europejskie umożliwiają uczniom afirmację własnej tożsamości kulturowej oraz opanowanie na wysokim poziomie co najmniej dwóch języków – w tym języka ojczystego – do nauki których zachęca się ich od bardzo wczesnego wieku, co podkreśla znaczenie wielokulturowości i sprzyja wzajemnemu zrozumieniu i szacunkowi,
- E. mając na uwadze, że szkoły europejskie nie mogą być traktowane analogicznie do szkół międzynarodowych, gdyż nie są przedmiotem wyboru ze strony rodziców, lecz stanowią odpowiedź na potrzebę zapewnienia dzieciom możliwości nauki w języku ojczystym oraz potrzebę rozwijania europejskiego wymiaru edukacji;
- F. mając na uwadze, że tryb funkcjonowania szkół europejskich, od początku zgodny z zasadami zapisanymi w konwencji międzyrządowej, powinien zostać ulepszony i że należy stworzyć dla tego systemu podstawę prawną umożliwiającą jego uproszczenie i zwiększenie jego przejrzystości i efektywności,
- G. mając na uwadze, że reforma systemu szkół europejskich została zatwierdzona przez zarząd w kwietniu 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convoptprot-e.pdf>.

⁽³⁾ Nr ref.: 2011-02-D-39-fr-1.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- H. mając na uwadze, że ponad pięćdziesięcioletnie doświadczenie funkcjonowania szkół europejskich pokazało, iż system ten i jego model kształcenia jest unikalny i atrakcyjny; mając na uwadze, że jednym z celów reformy jest udostępnienie tego systemu oraz matury europejskiej innym uczniom na terytorium Unii oraz że celów reformy nie można z powodzeniem osiągnąć bez fundamentalnej zmiany statusu prawnego, na którym opiera się cały system,
- I. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji w sprawie systemu szkół europejskich z 2009 r. ⁽¹⁾ wskazano utrzymujące się i postępujące problemy systemowe, takie jak brak oddelegowanych nauczycieli czy opóźnienia w udostępnianiu szkołom odpowiedniej infrastruktury lub niedostępianie jej w ogóle, co ma bezpośredni wpływ na jakość edukacji, przebieg zapisów do szkół, jakość życia uczniów, rodziców i nauczycieli oraz finansowe aspekty funkcjonowania szkół,
- J. mając na uwadze, że szkołom, w Brukseli i Luksemburgu brakuje budynków i infrastruktury, co szkodzi jakości nauczania i uniemożliwia otwarcie systemu nauczania na uczniów, których rodzice nie są pracownikami instytucji UE; mając na uwadze, że konieczne jest zapewnienie wszystkim uczniom edukacji tej samej jakości, niezależnie od języka ojczystego, lokalizacji lub kategorii szkoły,
- K. mając na uwadze, że reforma szkół europejskich przeprowadzona w 2009 r. miała na celu przede wszystkim otwarcie ich podwojów dla szerszego i bardziej zróżnicowanego grona uczniów przy jednoczesnym zagwarantowaniu długoterminowej rentowności systemu,
- L. mając na uwadze, że model nauczania, na którym opierają się szkoły europejskie, powinien być propagowany w państwach członkowskich, gdyż posiada wartość dodaną, i włączany do ich systemów edukacyjnych,
- M. mając na uwadze trudność wynikającą z tego, że tym samym systemem nauczania – prowadzącym do uzyskania jednego dyplomu, matury europejskiej – objęci są uczniowie pochodzący z różnych środowisk kulturowych i językowych, którzy mogą posiadać skrajnie różne zdolności i potencjał; mając też na uwadze, że należy koniecznie przewidzieć odpowiednie wsparcie dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych,
- N. uznając, że należy rozważyć wprowadzenie świadectwa końcowego innego niż matura europejska dla uczniów decydujących się na dalszą naukę w kierunku zawodowym,
- O. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 8 września 2005 r. Parlament wezwał m.in. do uruchomienia projektu pilotażowego dotyczącego ośrodka dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, że w budżecie UE na 2008 r. została przeznaczona na ten cel kwota 200 000 EUR i że kwota ta została ostatecznie wykorzystana na sfinansowanie badania dotyczącego polityki i praktyki kształcenia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych w szkołach europejskich,
- P. mając na uwadze, że art. 4 Konwencji określającej statut szkół europejskich stanowi, że aby sprzyjać zbliżeniu i wzajemnemu zrozumieniu między uczniami z różnych grup językowych oraz podnieść ich umiejętności językowe, przewidziano prowadzenie niektórych zajęć wspólnie w którymkolwiek języku Wspólnoty dla klas na tym samym poziomie, jeśli jest to uzasadnione okolicznościami,
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z art. 25 Konwencji określającej statut szkół europejskich są one finansowane głównie z wkładu państw członkowskich, na który składają się wypłaty wynagrodzeń dla nauczycieli oddelegowanych i który w 2010 r. stanowił 21 % budżetu szkół europejskich w 2010 r., oraz z wkładu wyrównawczego UE, mającego pokryć różnicę między całkowitą kwotą wydatków szkół a całkowitą sumą dochodów z innych źródeł, który w 2010 r. stanowił 58 % budżetu szkół europejskich; przypominając też, że szkoły europejskie podlegają, za pośrednictwem Zarządu, międzyrządowemu organowi wykonawczemu,

⁽¹⁾ COM(2010)0595.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- R. mając na uwadze, że w art. 25 przewidziano, że budżet SE może być finansowany z wkładu finansowego państw członkowskich wynikającego z decyzji Zarządu stanowiącego jednomyślnie,
- S. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy niesie konsekwencje dla finansowania szkół europejskich oraz że w związku z tym Komisja wezwała do reform zmierzających do racjonalizacji w szkołach europejskich, mając jednak na uwadze, że nie należy dopuścić, aby wpływało to na edukację dzieci znajdujących się w trudnej sytuacji, mających trudności w nauce i specjalne potrzeby, i że nie powinno to wpływać na nauczanie w języku ojczystym lub powodować ograniczenia nauczania w językach innych niż francuski, niemiecki i angielski,
- T. mając na uwadze, że w związku z dwoma ostatnimi rozszerzeniami UE liczba uczniów bez własnej sekcji językowej stale wzrasta, jednak nie powinni oni być w żaden sposób poszkodowani ze względu na to, że nie mają własnej sekcji językowej,
- U. mając na uwadze, że wzrost liczby uczniów szkół europejskich jest bezpośrednią konsekwencją polityki zatrudnienia prowadzonej przez instytucje UE po roku 2004, która poskutkowała zatrudnieniem pracowników poniżej 30. roku życia, w międzyczasie pracownicy ci założyli rodziny, a następnie zapisali swoje dzieci do szkół europejskich,
- V. mając na uwadze, że uczniowie bez własnej sekcji językowej korzystają z pomocy w nauce w języku sekcji językowej, do której uczęszczają, aby móc nadążać za omawianym materiałem, oraz z zajęć z języka ojczystego w wymiarze kilku godzin tygodniowo, co stanowi niezbędne minimum konieczne do utrzymania więzi z językiem i kulturą kraju ojczystego,
- W. mając na uwadze, że w 2004 r. wprowadzono składkę specjalną pobieraną z pensji urzędników, przeznaczoną w szczególności na szkoły europejskie i mającą odzwierciedlać koszty polityki społecznej, koszty poprawy warunków pracy i koszty szkół europejskich,

Uwagi ogólne

1. z zalem zauważa, że szkoły europejskie są często niesłusznie kojarzone ze szkołami elitarnymi, bardziej luksusem niż koniecznością, podczas gdy faktycznie ich zadaniem jest zapewnienie możliwości nauki w języku ojczystym uczniom, których rodzice być może zmienią miejsce zatrudnienia lub powrócą do kraju pochodzenia, oraz rozwijanie europejskiego wymiaru edukacji;
2. przypomina, że ten specjalny system edukacyjny umożliwia uczniom naukę wszystkich przedmiotów (zwłaszcza ścisłych) w języku ojczystym pod kierunkiem wykwalifikowanych nauczycieli, a uczniom bez własnej sekcji językowej zapewnia niezbędną pomoc w nauce i zajęcia mające na celu podtrzymanie kontaktu z językiem ojczystym;

Organizacja i upowszechnienie systemu matury europejskiej

3. jest przekonany, że ten specjalny system edukacyjny umożliwia uczniom naukę wszystkich przedmiotów w wielokulturowym i wielojęzycznym środowisku pod kierunkiem wykwalifikowanych nauczycieli z zachowaniem języków ojczystych;
4. jest zdania, że szkoły europejskie, które stanowią znakomity wzorzec edukacyjny oparty na wypróbowanym i sprawdzonym podejściu dydaktycznym, powinny stać się przykładem jednej z najlepszych w Europie form szkolnictwa, opartej na upowszechnianiu europejskiej kultury, wartości i języków, oraz że włączenie niektórych elementów tego modelu, takich jak nacisk na znajomość języków obcych, do krajowych i regionalnych systemów edukacyjnych przyczyniłoby się do mobilności zawodowej i pomogłoby we wzmacnianiu wielojęzyczności i integracji europejskiej;

Wtorek, 27 września 2011 r.

5. uważa, że szkoły europejskie pełnią ważną rolę w lokalnych społecznościach;
6. uważa, że szkoły europejskie powinny również funkcjonować jako instytucje propagujące wielokulturowość i wielojęzyczność oraz jako modele ochrony i promocji języków używanych rzadziej w skali międzynarodowej; jest przekonany, że niewielka liczba uczniów wymagających nauki w danym języku nie powinna być przyczyną rezygnacji z prowadzenia zajęć w tym języku, zważywszy, że nauka w języku ojczystym jest podstawową zasadą szkół europejskich;
7. wskazuje na potrzebę lepszego dopasowania programu szkół europejskich do krajowych systemów edukacji w celu ułatwienia szybkiej ponownej integracji uczniów powracających do swojego kraju pochodzenia;
8. uważa, że ograniczeniom budżetowym nakładanym na szkoły musi towarzyszyć rzeczywiste zwiększenie ich autonomii w zakresie zarządzania – np. poprzez zezwolenie szkołom na poszukiwanie innych źródeł finansowania – oraz zwiększenie środków na jej wdrożenie, zgodnie z celami określonymi w ramach reformy z 2009 r.; jest również zdania, że reforma organizacyjna, która ma zostać wdrożona, nie powinna wpływać negatywnie na fundamentalne zasady szkół europejskich;
9. jest zdania, że większa autonomia budżetowa poszczególnych placówek szkół europejskich może być właściwym rozwiązaniem gwarantującym lepsze gospodarowanie przekazywanymi im środkami; podkreśla, że rozwiązanie to należy wdrożyć dopiero po przeprowadzeniu przez Komisję oceny, której celem ma być upewnienie się, że większa autonomia będzie dla szkół korzystna;
10. podkreśla, że szkoły europejskie znajdują się obecnie w niepewnej sytuacji prawnej, co znajduje odzwierciedlenie w niejasnym prawnym i sądowym statusie aktów przyjętych przez organy szkolne, w niewystarczających możliwościach zaskarżenia tych aktów do sądów krajowych i w braku możliwości odwołania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;
11. uważa, że obecnie obowiązujący międzyrządowy status prawny szkół europejskich nie jest już wystarczający i wymaga głębokich zmian; uważa, że zmiany te powinny umożliwić Unii wspieranie, koordynowanie i uzupełnianie działań państw członkowskich bez zastępowania ich kompetencji oraz przyjmowanie w tym celu aktów prawnie wiążących w rozumieniu art. 2 i 6 TFUE;
12. podkreśla konieczność oparcia szkół europejskich na odpowiedniej podstawie prawnej, w ramach kompetencji UE, i zwraca się o to, aby Dyrekcja Generalna Komisji Europejskiej ds. Edukacji i Kultury wspólnie z parlamentarną Komisją Kultury i Edukacji – która na mocy załącznika VII do Regulaminu Parlamentu Europejskiego jest właściwa do spraw propagowania systemu szkół europejskich – mogły uczestniczyć we wszelkich rozważaniach na ten temat oraz we wszelkich debatach dotyczących przyszłości szkół europejskich;
13. uważa, że szkoły europejskie powinny przejść pod opiekę Unii; uważa, że właściwą w tym celu podstawą prawną mógłby być art. 165 TFUE, który stanowi, iż „Unia przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości, poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych, jak również ich różnorodność kulturową i językową”, po czym wyszczególnia cele działania Unii, które odpowiadają celom szkół europejskich;
14. apeluje do Zarządu o lepsze przewidywanie potrzeb infrastrukturalnych i o przedsięwzięcie środków umożliwiających pokrycie rzeczywistego zapotrzebowania na nauczanie w systemie europejskim; zwraca się do państw członkowskich i Komisji, aby sprzyjały rozwojowi szkół typu II i III;

Wtorek, 27 września 2011 r.

15. zachęca państwa członkowskie i władze regionalne mające uprawnienia ustawodawcze w zakresie edukacji, aby propagowały koncepcję szkół europejskich na swoich terytoriach przez organizowanie kampanii uświadamiających na temat edukacji europejskiej, propagowanie matury europejskiej oraz tworzenie placówek pilotażowych, tak jak przewidziano w reformie z 2009 r., z jej celem dotyczącym otwarcia systemu, aby ułatwić dostęp do europejskiego systemu nauczania i matury europejskiej w poszczególnych państwach członkowskich;
16. zwraca się do państw członkowskich, aby współpracowały przy tworzeniu krajowych programów nauczania, czerpiąc z doświadczenia edukacyjnego szkół europejskich, tak aby doprowadzić do ściślejszego zbliżenia systemów krajowych i systemu szkół europejskich; podkreśla szczególną rolę programów nauczania języków, historii i geografii w budowaniu wspólnej europejskiej tożsamości; ponownie nalega, aby państwa członkowskie propagowały włączenie do programu nauczania – na poziomie maturalnym lub jego odpowiedniku – specjalnych kursów na temat podstaw, celów i funkcjonowania Unii Europejskiej i jej instytucji, co pomoże młodym ludziom poczuć większe zaangażowanie w proces integracji europejskiej;
17. zwraca się do państw członkowskich o kontynuowanie zbiorowej debaty dotyczącej najlepszego sposobu zrealizowania zamiaru otwarcia systemu;
18. zaleca państwom członkowskim, aby w ramach własnych systemów edukacyjnych propagowały niektóre koncepcje zapożyczone z systemu szkół europejskich, z myślą o ułatwianiu kształtowania się obywatelstwa europejskiego od najmłodszych lat;
19. wzywa Centralne Biuro ds. Zapisów do powołania forum wymiany dla wszystkich rodziców, których dzieci nie zostały przyjęte do wybranej szkoły, tak aby mogły one zostać przeniesione do danej szkoły w drodze wymiany z innymi uczniami;
20. przypomina, że zgodnie z art. 5 Konwencji określającej statut szkół europejskich absolwenci z maturą europejską mogą ubiegać się o przyjęcie na dowolny uniwersytet w UE na takich samych warunkach, jakie dotyczą obywateli danego państwa członkowskiego mających identyczne kwalifikacje, i nalega, aby państwa członkowskie czuwały nad przestrzeganiem związanych z tym przepisów. tak aby matura europejska była automatycznie uznawana we wszystkich państwach członkowskich, co zapobiegnie wszelkim przejawom nierównego traktowania uczniów szkół europejskich i uczniów mających podobne wykształcenie zdobyte w systemie krajowym;
21. apeluje do państw członkowskich o zadbanie, aby wszystkie uniwersytety i placówki szkolnictwa wyższego stosowały takie same wymagania przy uznawaniu wykształcenia zdobytego przez uczniów szkół europejskich jak w przypadku uczniów ze szkół krajowych, oraz aby uczniowie ci otrzymywali taką samą ilość punktów za swoje wykształcenie, tak aby mieli równe szanse i możliwości przy ubieganiu się o przyjęcie do szkół wyższych;
22. zachęca państwa członkowskie i władze regionalne mające uprawnienia ustawodawcze w zakresie edukacji do nadania części szkół publicznych takich uprawnień, aby mogły one przeprowadzać egzamin matury europejskiej dla uczniów, którzy ukończyli szkołę średnią;
23. zachęca Zarząd do aktywniejszego rozwijania szkół europejskich w oparciu o przykłady najlepszych systemów szkolnictwa na świecie według wyników badań PISA oraz do rozwoju współpracy partnerskiej między szkołami europejskimi a szkołami krajowymi, ponieważ umożliwia ona wspieranie wymiany uczniów i nauczycieli oraz szerzenie wiedzy dotyczącej systemu szkół europejskich w państwach członkowskich, na wzór programu Comenius;

Kwestie budżetowe

24. stwierdza, że przychody pozostają na tym samym poziomie lub zmniejszają się, szczególnie dlatego, że obecnie z braku miejsc nie prowadzi się zapisów na podstawie umów zawartych z organizacjami ani zapisów uczniów, których rodzice nie pracują w instytucjach wspólnotowych, i apeluje o poszukiwanie nowych rozwiązań z uwzględnieniem środków finansowych dostępnych dzięki mobilnym pracownikom sektora prywatnego i innych instytucji międzynarodowych;

Wtorek, 27 września 2011 r.

25. zauważa konieczność racjonalizacji kosztów zarządzania tymi szkołami, podkreśla jednak, że próby cięcia wydatków nie mogą wiązać się z kwestionowaniem podstawowych zasad, na których opiera się koncepcja szkół europejskich, jak np. nauczanie w języku ojczystym przez nauczycieli, dla których dany język jest również językiem ojczystym, nie mogą wpływać na nauczanie podstawowych przedmiotów, takich jak nauki ścisłe i matematyka, i nie mogą być przeprowadzane kosztem jakości nauczania; podkreśla, że należy zagwarantować dzieciom ze wszystkich wspólnot językowych szkół europejskich równe i jednolite warunki nauczania;

26. zwraca się do Unii Europejskiej, aby ustaliła swój wkład budżetowy w sposób zapewniający przestrzeganie tych zasad i umożliwiającą odpowiednie zajęcie się uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych lub mającymi inne trudności w nauce, wymagające specjalnego wsparcia, oraz aby przedstawiła szczegółowy podział środków finansowych przeznaczonych dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania tych środków; zachęca Komisję do tego, aby przed podjęciem decyzji o jakichkolwiek zmianach w budżecie przeprowadziła wspólnie ze stowarzyszeniami rodziców/nauczycieli ocenę skutków różnych wariantów racjonalizacji systemu, w tym ocenę aspektów edukacyjnych;

27. jest zdania, że w krótkiej perspektywie czasowej należy wypełniać zobowiązania Unii Europejskiej, mając jednak na uwadze kontekst powszechnych cięć budżetowych, których dokonuje się zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i w państwach członkowskich; zwraca uwagę, że projekt budżetu na rok 2012 przewiduje podwyżkę funduszy dla szkół europejskich o 1,7 % w czasie, gdy trudności budżetowe skłoniły Komisję do zaproponowania zamrożenia swych wydatków administracyjnych, a także podwyżki funduszy na wydatki administracyjne dla wszystkich instytucji w wysokości 1,3 %; zobowiązuje się szczegółowo przeanalizować środki przewidziane w odnośnych pozycjach budżetowych w celu zaspokojenia wszystkich potrzeb budżetowych;

28. podkreśla, że zaangażowanie Unii w funkcjonowanie szkół europejskich jest nieproporcjonalnie małe w stosunku do wsparcia finansowego udzielanego z jej budżetu;

29. wskazuje na to, że proponowane ograniczenie budżetów szkół europejskich stanowi poważne zagrożenie dla jakości kształcenia i ich prawidłowego funkcjonowania i w związku z tym sprzeciwia się wszelkim cięciom budżetowym;

30. uważa, że wiele problemów systemowych jest spowodowanych niewywiązywaniem się z obowiązków przez państwa członkowskie; wskazuje na nieistniejące gwarancje prawne wywiązywania się przez państwa członkowskie z obowiązków na mocy konwencji;

31. stwierdza, że niektóre państwa coraz częściej uchylają się od swoich obowiązków w zakresie delegowania nauczycieli, przywołując w szczególności rozbieżność między odsetkiem dzieci pochodzących z danych państw a żądanym od tych państw wkładem do budżetu szkół;

32. stwierdza, że klucz podziału powinien także przyczynić się do tworzenia systemu bardziej sprawiedliwego, jeżeli chodzi o opłatę czesnego przez rodziców niebędących pracownikami instytucji europejskich ani przedsiębiorstw, które podpisały umowę ze szkołami europejskimi;

33. wzywa Komisję do rozważenia możliwości stworzenia systemu list rezerwowych w celu obsadzenia stanowisk, które nie mogą zostać zajęte przez nauczycieli oddelegowanych, oraz stanowisk, które muszą zostać zajęte przez nauczycieli kontraktowych, tak aby zaspokoić zapotrzebowanie na nauczycieli oraz zapewnić jakość i ciągłość nauczania;

34. zachęca do tworzenia nowych sekcji językowych, jeśli tylko zgłosi się wymagana liczba uczniów, tak aby zapewnić uczniom bez własnej sekcji językowej możliwość nauki w języku ojczystym oraz uniknąć wszelkiej dyskryminacji w stosunku do uczniów z innych sekcji językowych, jednocześnie ograniczając koszty związane ze szczególnym statusem uczniów bez własnej sekcji językowej;

Wtorek, 27 września 2011 r.

35. z zaniepokojeniem zauważa, że niewystarczająca liczba pracowników delegowanych musi być kompensowana przez lokalną rekrutację nauczycieli kontraktowych, których wynagrodzenia są wypłacane przez szkoły; zwraca się do Zarządu o zadbanie, aby państwa członkowskie, które nie wnoszą wkładu finansowego przez utrzymywanie delegowanych nauczycieli, wpłacały równoważną kwotę do budżetu szkół;

36. uważa, że w obecnym systemie finansowania obciążenia związane z delegowaniem nauczycieli i zapewnianiem infrastruktury szkolnej spadają nieproporcjonalnie na niektóre państwa członkowskie, i zwraca się do Zarządu o rewizję modelu finansowania szkół i modelu rekrutacji nauczycieli;

37. potwierdza, że szkoły europejskie powinny być finansowane w sposób solidny i właściwy, aby mogły wywiązywać się ze zobowiązań wynikających z Konwencji i Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz aby mogły zapewnić wysoką jakość nauczania, a także zagwarantować dzieciom ze wszystkich wspólnot językowych szkół europejskich równe i jednakowe warunki nauczania; w tym kontekście zwraca również uwagę na niedawną petycję, w której stowarzyszenia rodziców uczniów i nauczycieli szkół europejskich w Brukseli wskazują na poważne zagrożenie, jakie proponowane cięcia stanowią dla jakości nauczania i właściwego funkcjonowania szkół europejskich, i w związku z tym sprzeciwiają się potencjalnym cięciom budżetowym;

38. zwraca się do Komisji o poczynienie kroków w celu umożliwienia określenia odsetka składki specjalnej przeznaczanego na szkoły europejskie;

39. podkreśla jednocześnie znaczenie długoterminowego zapewnienia możliwie największej przejrzystości, jeżeli chodzi o wkład finansowy Unii Europejskiej, oraz znaczenie zapewnienia większej otwartości i zróżnicowania w placówkach szkół europejskich, jak również wprowadzenia zrównoważonego systemu finansowania; w tym kontekście wzywa Komisję, aby sprecyzowała, na jakie cele wykorzystano opłatę specjalną; zwraca się do Komisji, aby przedstawiła mu sprawozdanie z wykonania reformy z 2009 r., a także informacje o potrzebach finansowych na nadchodzące lata, w szczególności jeżeli chodzi o politykę w zakresie nieruchomości;

Aspekty pedagogiczne

40. zwraca się o to, aby zgodnie z art. 4 Konwencji określającej statut szkół europejskich, którego celem jest wspieranie zbliżenia i wzajemnego zrozumienia uczniów z różnych grup językowych poprzez organizowanie niektórych zajęć jednocześnie dla różnych klas na tym samym poziomie, przewidziano upowszechnienie korzystania z tzw. języków wehikularnych w nauczaniu wszystkich przedmiotów innych niż podstawowe, tak aby nie odbiło się to niekorzystnie na tych uczniach, których język ojczysty nie jest językiem wehikularnym;

41. utrzymuje, że nauczanie pewnych przedmiotów w „rzadziej używanych” językach narodowych, którymi posługują się niewielu obywatele UE, stanowi wartość samą w sobie;

42. podkreśla, że należy zlecić przeprowadzenie zewnętrznej oceny programów nauczania szkół europejskich, która nie będzie wiązała się z dodatkowymi kosztami dla szkół, oraz że istotne znaczenie ma wdrożenie obecnych reform dotyczących matury;

43. postuluje, aby rekrutacja nauczycieli kontraktowych była prowadzona na podstawie kryteriów doskonałości, aby zapewniono jakość nauczania, szkoleń i zajęcia zastępcze w przypadku nieobecności oraz aby Zarząd zapewnił ocenę umiejętności zawodowych takiego personelu przez inspektorów;

44. uważa, że należy tworzyć specjalne programy szkoleniowe i organizować warsztaty zawodowe dla nauczycieli pochodzących z innych systemów krajowych, aby przygotowywać ich – zgodnie ze wspólnymi standardami i kryteriami – do pracy w ramach systemu szkół europejskich;

Wtorek, 27 września 2011 r.

45. ponownie stwierdza, że zajęcie się uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych pozostaje priorytetem i że szkoły europejskie powinny wdrożyć wszelkie środki, aby zwiększyć swoje kompetencje w zakresie kształcenia uczniów niepełnosprawnych; postuluje w związku z tym, aby Zarząd czuwał nad stosowaniem odpowiednich przeliczników w odniesieniu do tej grupy uczniów przy obliczaniu liczebności klas oraz by zapewniał pełną integrację takich uczniów;

46. zwraca się do Zarządu Szkół Europejskich o wdrożenie zaleceń dotyczących uczniów mających specjalne potrzeby edukacyjne, które to zalecenia wynikają z badania szwedzkiego zespołu ekspertów przeprowadzonego w 2009 r., oraz o opracowanie planu działania w tym zakresie;

47. podkreśla potrzebę stworzenia prawidłowo funkcjonującego systemu pomocy uczniom niepełnosprawnym w trakcie procesu ich integracji w szkołach europejskich (np. zapewniającego wsparcie ze strony nauczycieli nauczania specjalnego) w celu zapewniania mobilności ich rodziców;

48. stwierdza, że podany przez Zarząd oficjalny wskaźnik niedostatecznych wyników w nauce wynoszący 2,7 % nie uwzględnia dużej różnorodności osiągnięć szkolnych w szkołach europejskich, a w szczególności niezwykle wysokiego wskaźnika niedostatecznych wyników w nauce w grupie francuskojęzycznej, jaki odnotowuje się od wielu lat; apeluje, aby Zarząd zastanowił się nad dydaktycznymi i finansowymi przyczynami i skutkami tego nieprawidłowego funkcjonowania, wskaźnika niedostatecznych wyników w nauce ogólnie oraz utrzymującego się wysokiego odsetka uczniów powtarzających klasę;

49. ponownie zwraca się do Zarządu o dołożenie starań, aby znaleźć rozwiązania alternatywne dla uczniów, którym nie udaje się pozostać na drodze prowadzącej do otrzymania matury europejskiej, i o rozważenie wprowadzenia świadectwa końcowego innego niż matura dla uczniów decydujących się na dalszą naukę w kierunku zawodowym; twierdzi, że każde nowe świadectwo musi zostać poddane ocenie skutków i że należy zapewnić jego wartość dodaną dla obowiązujących ram kwalifikacji;

50. ponownie stwierdza, że zajęcie się uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych musi pozostać priorytetem, tym bardziej że szkoły europejskie oferują obecnie tylko jeden rodzaj dyplomu i powinny w związku z tym zapewnić maksymalne wsparcie, aby w miarę możliwości uniknąć sytuacji, w której uczeń osiąga niedostateczne wyniki w nauce; tego rodzaju sytuacja może prowadzić do impasu, jeżeli uczeń, z przyczyn językowych bądź innych, nie ma dostępu do innych ścieżek kształcenia w ramach systemu nauczania państwa przyjmującego;

*

* * *

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz Zarządowi Szkół Europejskich.

Przyszła polityka spójności UE

P7_TA(2011)0403

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie poziomu wykorzystania środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności: wnioski dotyczące przyszłości polityki spójności UE (2010/2305(INI))

(2013/C 56 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 174–178,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. pt. „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020« (COM(2011)0017),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020« (SEC(2011)0092),